Enderrock | | Actualitzat el 15/11/2016 a les 14:59

Un 'Don Giovanni' triomfant

Crònica de la representació de l'òpera mozartiana al Kursaal de Manresa

A propÃ²sit de la representaciÃ³ del *Don Giovanni* de **Mozart** al Teatre Kursaal de Manresa, Oriol PÃ©rez TreviÃ±o comenta aquesta reeixida producciÃ³ dels Amics de l'Ã’pera de Sabadell i reivindica els cantants catalans actuals. Â

Hi ha qui ha dit que l'òpera *Don Giovanni* de **Mozart** és una de les més fosques del geni de Salzburg. No serà, en absolut, foscor la sensació que més recordarem de la producció de l'esmentat *dramma giocoso* que els Amics de l'Òpera de Sabadell han impulsat i que, el passat diumenge 6 de novembre, va passar pel Teatre Kursaal de Manresa amb un ple absolut, dada que ensorra les tesis d'aquells que creuen que la cultura en majúscules interessa poc.

Els afortunats que vam ser-hi vam poder gaudir possiblement, i diguem-ho ràpid, de la millor producció mai realitzada abans per Òpera a Catalunya. Això no significa, en absolut, que abans no hi hagués reeixides produccions, però aquest *Don Giovanni* ha de ser considerat com el triomf de l'aposta, realitzada durant molts anys, per la directora artística **Mirna Lacambra** en aquest projecte. Per què? Perquè gaudir un repartiment basat totalment en veus del país que és capaç d'aguantar la tensió i l'arquitectura d'una obra mestra com aquesta és una fita ja no tan sols artística, sinó explícita clarament del que ha de ser un projecte de país.

Mai com fins ara no havíem disposat d'un panorama musical carregat de veus tan diferents i interessants. I aquest *Don Giovanni* n'ha estat una mostra. Tot guardant un meritori equilibri entre tots ells, guardarem gran record del Leporello del cerverí **Toni Marsol** que, precisament, farà aquest mateix paper al Gran Teatre Liceu el proper estiu sota la direcció de **Josep Pons**. La Zerlina de **Sara Blanch** va confirmar les expectatives que, de fa un temps, l'estan erigint com una veu perfecta per a una tipologia de repertori i veu com el personatge de Zerlina. No podem obviar, és clar, el teatral i desacomplexat Don Giovanni de **Carles Daza**, la línia de cant hieràtica del tenor **David Alegret** (Don Ottavio) o la Donna Anna de **Núria Vilà**.

Més que correcte ha de considerar-se el concurs de l'**Orquestra Simfònica del Vallès**, si bé seria convenient repensar l'ús d'un teclat electrònic pel clavicèmbal, un fet que va deslluir els recitatius secs. Sòbria, però resolutiva, va ser la direcció escènica de Pau Monterde per a un *Don Giovanni* que va portar, diumenge al Kursaal, la màgia i el geni d'una de les òperes més brillants de la història del gènere.